

NAVN I NYHETENE

– Jeg har vunnet litt allerede

Birgit, jeg får altså sånn gåsehud når du danser. Er det stas, eller?

– Du, det er så artig! Å danse er skikkelig komplekst.

På hvilken måte da?

– Man må være veldig til stede, og ha en ekstrem kroppskontroll, for ting skal forskjellige veier på samme tid. Dansepartnere min Phillip Raabe pleier å spørre «Er det behagelig?» og når jeg svarer nei, så sier han bare «da gjør du det riktig».

Blacker du ut av nervøsitet og sånt?

– Nei, men jeg vet at noen har gjort det. Jeg blir helt til stede, jeg. Det minner meg veldig om når jeg ror. Jeg blir skjerpa og smal. Jeg hører ikke publikum som jubler. Det eneste jeg ser er Phillip, og det eneste jeg føler er å bare være. Kroppen vet hva den skal gjøre, så jeg tenker ikke trinn. Det er en spesiell følelse.

Foto: TV 2

Birgit Skarstein (31)

det. Og så er han et skikkelig fint menneske.

Det virker som du og dansepartner har det gøy på trening?

– Phillip er veldig uredd, åpen og fordomsfri, også er han en dyktig danser. Jeg er utrolig imponert over at han uten erfaring har kasta seg inn i rullestoldansen med hud og hår. Han syr ingen puter under armene på meg, og det er skikkelig kult.

Satser du på seier?

– Jeg gikk inn i dette fordi det var en kul utfordring, men motivasjonen min har endra seg. Jeg har sett hvor mye dette betyr for andre, så hver dans er en egen liten seier. Egentlig føler jeg at jeg har vunnet litt allerede.

Hva skal du danse i kveld?

– Tango! Det blir gøy, men jeg øver meg på å ha en rakere korsrygg, for jeg har ingen muskulatur i buken, så

kompliserende grep for å satse litt ekstra, så får vi se hvordan det går.

Hva gjør deg lykkelig?

– Å være en del av noe større.

Hvem var din barndomshelt?

– Mormon. Hun var så innmari tøff. Hun hadde buss-lappen og var lærer. Hun var beinhard. Da jeg ble lam bare så hun på meg og sa: «Nå henter du alt du har av stahet og målbevissthet, for det kommer du til å trenge». Dette fikser du, liksom.

Hva misliker du mest ved deg selv?

– Jeg ser ikke alltid egne begrensninger, det kan bli litt mye.

Er det noe du angrer på?

– Nei, er det noen vits da?

■ SELMA MOREN

selma.moren@dagsavisen.no

■ Les også AGENDA PÅ LØRDAG side 30-31

Forrige sending ble du kastet opp i et tau, blir du ikke redd?

– Egentlig ikke. Men det var faktisk veldig «stuntete», for vi hadde ikke fått det til på trening. Men jeg hadde sånn tro på at det skulle gå. Kamerafolka hadde visst svetta bak der, og Phillip ville jo helst ikke ha overskriften «Kasta Birgit i bakken».

Haha! Men du. Noen har jo ment at rullestol ikke hører hjemme i programmet?

– Ja, og for å være ærlig ble jeg ganske overraska over skepsisen og reaksjonene. Det er et underholdningsprogram, ikke OL, liksom. Dessuten vet jo dommerne hva de skal dømme oss etter, og det er like strengt for oss som for de andre. Phillip lager ordentlig krevende tekniske koreografier til meg. Det er viktig at vi eksponerer mulighetsrommet, når folk sier det ikke kommer til å gå.

Blir man ikke sint av sånt, egentlig?

– Noe av det er jo ufint, men det får

Paralympisk idrettsutøver og første deltaker i «Skal vi Danse» som viser fram rullestoldans.

man når man driver med ting i offentligheten. Det jeg blir sint av er når folk sier ting som er veldig feil i offentlige kommentarfelt, om hva andre kan eller ikke kan få til. Vi ser alle verden ut av eget perspektiv, og vi skal være forsiktig med å begrense hverandre basert på eget mangelfullt erfaringsgrunnlag. Da jeg ble lam som 20-åring måtte jeg lære meg eget mulighetsrom på nytt. Da hadde det ikke vært bra å gå i sånt kommentarfelt.

Det er mye fine folk med i år da, hvem har imponert deg mest til nå?

– Thomas Alsgaard, for han går så langt utenfor sin egen komfortsone, og likevel gutser han på og bare gjør